

Dickinson's Duets on Death
Ymkje de Boer

*Zes liederen voor sopraan en alt,
begeleid door cello,
op gedichten van Emily Dickinson*

2006

1. My life closed twice before its close

♩ = 120

(eerste keer a capella)

(c) Ymkje de Boer 2006

S

My life be-fore

A

(eerste keer a capella)

closed - twice its -

cello

(alleen tijdens de herhaling)

5

- It yet if im- mor- ta- li-

close; re- mains to see un- veil a

9

ty so huge, so hope- less to con-

third e- vent to me, so huge, so hope- less to con- ceive

13

ceive, as these that - twice be- fell.

as these - that twice be- fell.

17

Par-ting is all we know of hea-ven, and

Par-ting is all we know of hea-ven, and

21

all we need from hell.

all we need from hell.

2. I died for beauty

(c) Ymkje de Boer, 2006

♩=120

S

A

cello

5

I

9

died for beau-ty but was scarce ad-just-ed in the tomb, when -

died for beau-ty but was scarce ad-just-ed in the tomb, when -

13

one who - died for - truth was lain in an ad-join-ing room. He

one who - died for - truth was lain in an ad-join-ing room. He

17

ques-tioned soft-ly why I failed. For beau-ty, I re-plied.

ques-tioned soft-ly why I failed. I re-plied. And-

21

he said. And

I for-truth, the-two are one. We breth-ren are, he said. And

25

so, as kins-men met a night, we talked be-tween the rooms, un-

so, as kins-men met a night, we talked be-tween the rooms, un-

29

rit.

til the-moss had-reached our lips, and co-vered up our names.

til the-moss had-reached our lips, and co-vered up our names.

rit.

3. The bustle in a house

(c) Ymkje de Boer 2006

$\text{♩} = 130$

S
The bust-le in a house the mor-ning af- ter

A
The bust-le in a house the

cello

5
death is so-lem-nest of in-dus-tries en- ac- ted up- on

mor-ning af- ter death is so-lem-nest of in- dus-tries en-

9
earth. The bus- tle in a house the mor-ning af- ter

ac- ted up- on earth. The bust- le in a house the

13
death is so-lem-nest of in- dus-tries en- ac- ted up- on

mor-ning af- ter death is so-lem-nest of in- dus-tries en-

17

earth. The swee- ping of the heart
ac- ted up- on earth. The swee- - ping of - the

21

, and put- ting love a- way
heart - and put- - ting love - a-

25

- we shall not want to use a-
way - we shall - not want - to

29

gain un- til e- ter- ni- ty -.
use a- gain un- til e- ter- ni- ty.

4. Because I could not stop for Death

(c) Ymkje de Boer 2006

$\text{♩} = 100$

S
Be- cause I could not -

A
Be- cause I could not -

cello

5
stop for Death, he kind- ly stopped for -

stop for Death, he kind- ly stopped for -

9
me; The car- riage held but

me; The car- riage held but

13
just our- selves and im- mor- ta- li-

just our- selves and im- mor- ta- li-

17

ty. We slow-ly drove, he -

21

knew no haste, and I had put a-

25

way my way la-bour and my

29

lei-sure too, for his ci-vi-li-

33

ty - . We passed the school where

ty.

37

chil- dren played, their les- sons scarce- ly

41

We passed the fields of done;

45

ga- zing grain, we passed the set- ting

49

We paused before a -

sun. We paused before a -

53

house that seemed a swelling of the -

house that seemed a swelling of the -

57

ground; the roof was scarcely

ground; the roof was scarcely

61

vi-si-ble, the cornice but a

vi-si-ble, the cornice but a

65

mound. Since then 'tis cen- tu- -

69

ries; but each feels shor- ter than the -

73

day I first sur- mised the

77

hor- ses heads were to- ward e- ter- ni- ty.

5. There's been a death in the opposite house

Ymkje de Boer (c) 2006

$\text{♩} = 100$

S

A

cello

5

There's been a death in the op- po- site house as late- ly as to-

There's been a death in the op- po- site house as late- ly as to-

8

day. I - - know it - by the numb look such

day. I - - know it - by the numb look such

11

hou- ses have al- way. The neigh- bours rust- le in and out, the

hou- seshave al- way. The neigh- bours rust- le in and out, the

15

doc- tor drives a- way A win- dow o- pens like a pod, ab-

19

rupt, me- cha- ni- c'ly Some- bo- dy flings a -

22

mat- tress - out, the chil- dren hur- ry by; They

25

won- der - if It died on that; I used to when a boy. The

29

mi-ni-ster goes - stiff-ly - in as if the house were

32

his, and he - owned all the mour-ners - now, and

35

lit-tle boys be-sides; And then the mill'-ner

38

and the man of the ap-pal-ling trade to

41

take the mea- sure of the house. There'll be that dark pa-

44

rade of tas- sels - and of - coach- es - soon; It's

47

ea- sy as a sign, the in- tu - i - tion

50

of the news in just a coun- try town.

6. The dying need but little, dear

Ymkje de Boer, (c) 2006

♩=100

S

A

cello

The dy- ing

The dy- - ing

6

need but lit- - tle dear, a glass of wa- ter's

need - but lit- - tle dear, a glass of wa- ter is

11

all, a flo- wer's un- ob- tru- - sive

all. a - - flo- wer's un- ob- tru- sive

16

face to punc- tu- ate the wall. A

face to punc- - tu- ate the wall. A

21

fan, per- haps, a friend's re- gret, and cer- tain-

fan, per- haps, a friend's re- gret, and cer- tain-

26

ly the one no co- - lour in the

ly the one no co- - lour in the

31

rit.

rain- bow per- ceives when - you are gone.

rit.

rain- bow per- ceives when you're gone.

rit.

1. My life closed twice

My life closed twice before its close;
it yet remains to see
if Immortality unveil
a third event to me,

so huge, so hopeless to conceive,
as these that twice befell.
Parting is all we know of heaven,
and all we need of hell.

2. I died for beauty

I died for beauty, but was scarce
adjusted in the tomb,
when one who died for truth was lain
in an adjoining room.

He questioned softly why I failed?
"For beauty," I replied.
"And I for truth, -the two are one;
we brethren are," he said.

And so, as kinsmen met a night,
we talked between the rooms,
until the moss had reached our lips,
and covered up our names.

3. The bustle in a house

The bustle in a house
the morning after death
is solemnest of industries
enacted upon earth, -

the sweeping up the heart,
and putting love away
we shall not want to use again
until eternity.

4. Because I could not stop for Death

Because I could not stop for Death,
he kindly stopped for me;
the carriage held but just ourselves
and Immortality.

We slowly drove, he knew no haste,
and I had put away
my labour, and my leisure too,
for his civility.

We passed the school where children played,
their lessons scarcely done;
we passed the fields of gazing grain,
we passed the setting sun.

1. Mijn leven sloot twee keer voor het einde

Mijn leven sloot twee keer voor het einde;
het staat nog maar te bezien
of Onsterfelijkheid
een derde gebeurtenis voor me onthult,

zo groots, zo hopeloos om te bevatten,
als deze twee eerdere gebeurtenissen.
Heengaan is alles wat we weten van de hemel,
en alles dat we moeten van de hel.

2. Ik stierf om schoonheid

Ik stierf om schoonheid, maar was nog maar net
gewend aan de tombe,
toen er iemand die om waarheid stierf
in de naastgelegen ruimte werd gelegd.

Hij vroeg zachtjes waarom ik het begaf.
'Om schoonheid,' antwoordde ik.
'En ik om waarheid – die twee zijn een;
we zijn broeders,' zei hij.

En zo, als verwanten die elkaar op een nacht ontmoetten,
praatten we van de ene tot de andere ruimte,
totdat het mos onze lippen had bereikt,
en onze namen had bedekt.

3. Het geredder in een huis

Het geredder in een huis
op de morgen na een overlijden
is het plechtigst van alle bezigheden
die op aarde worden uitgevoerd, -

het aanvegen van het hart,
en opruimen van de liefde
die we niet meer zullen willen gebruiken
tot in de eeuwigheid.

4. Omdat ik niet kon stoppen voor de Dood

Omdat ik niet kon stoppen voor de Dood,
was hij zo vriendelijk om voor mij te stoppen;
het rijtuig bevatte slechts onszelf
en Onsterfelijkheid.

we reden langzaam, hij kende geen haast,
en ik had al mijn werk weggedaan
en mijn vrije tijd ook,
omwille van zijn hoffelijkheid.

We passeerden een school waar kinderen speelden,
hun lessen nog maar net gedaan;
we gingen langs de velden met starend graan,
en langs de ondergaande zon.

We paused before a house that seemed
a swelling of the ground;
the roof was scarcely visible,
the cornice but a mound.

Since then 'tis centuries; but each
feels shorter than the day
I first surmised the horses' heads
were toward eternity.

5. There's been a death in the opposite house

There's been a death in the opposite house
as lately as to-day.
I know it by the numb look
such houses have always.

The neighbors rustle in and out,
the doctor drives away.
A window opens like a pod,
abrupt, mechanically;

Somebody flings a mattress out,--
the children hurry by;
they wonder if It died on that,--
I used to when a boy.

The minister goes stiffly in
as if the house were his,
and he owned all the mourners now,
and little boys besides;

and then the milliner, and the man
of the appalling trade,
to take the measure of the house.
There'll be that dark parade

of tassels and of coaches soon;
it's easy as a sign,--
the intuition of the news
in just a country town.

6. The dying need but little, dear

The dying need but little, dear,--
a glass of water's all,
a flower's unobtrusive face
to punctuate the wall.

A fan, perhaps, a friend's regret,
and certainly that one
no color in the rainbow
perceives when you are gone.

We hielden stil voor een huis dat
een swelling van de grond leek;
het dak was nauwelijks zichtbaar,
de deklijst slechts een aarden wal.

Sindsdien zijn er eeuwen verstreken, maar elke dag
voelt korter dan de dag waarop
ik voor het eerst vermoedde dat de paardenhoofden
gericht waren op de eeuwigheid.

5. Er is iemand doodgegaan in het huis hiertegenover

Er is iemand doodgegaan in het huis hiertegenover
zo recent als vandaag.
Ik weet het door de verstarde aanblik
die zulke huizen dan altijd tonen.

De burens rennen in en uit,
de dokter rijdt weg.
Een raam gaat open als een peul,
abrupt, mechanisch;

Iemand gooit een matras naar buiten, --
de kinderen haasten zich er heen;
ze vragen zich af of Het daarop stierf, --
dat deed ik ook toen ik klein was.

De predikant gaat vastberaden naar binnen
alsof het zijn eigen huis betreft,
en hij alle rouwenden nu bezit,--
en ook nog kleine jongens;

en dan de hoedenmaker, en de man
met dat verschrikkelijke beroep
om de maten te nemen van het huis.
Straks zal daar die donkere parade

van pluimen en van koetsen zijn;
het is zo eenvoudig als een teken,--
het verkrijgen van het nieuws
in maar een kleine stadje.

6. De stervenden hebben maar weinig nodig, lieve

De stervenden hebben maar weinig nodig, lieve, --
een glas water is alles,
het onopvallende aanzicht van een bloem
om de muur te accentueren.

Een waaier misschien, de spijt van een vriend,
en zeker degene
die geen kleur ontwaart in de regenboog
als jij er niet meer bent.

*Gedichten: Emily Dickinson, 1830 – 1886
Nederlandse vertaling: Ymkje de Boer, 2006*